

Çîrokek ecêb û sosret

Ji Achim Bröger

Übersetzt von: Mahmut Aydin

Zilamê bi sîwan ji jinika bi bocîk pirs kir û got „Te gavek berê Rêzdar Felîx û Rêzdar Konrad dîtin?“

„Ez bawer dikim, wan silav nedane hevdu.“

Jinikê di ber xwe de kir pilepil û got, „Silav nedane hevdu.“

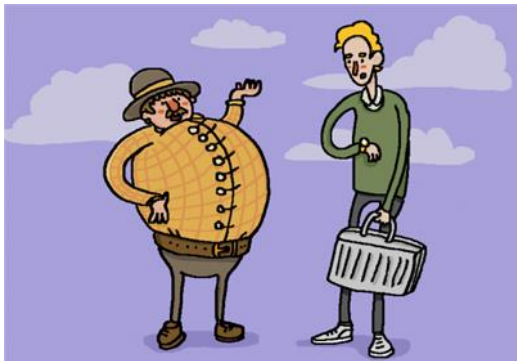

Bi şaşwazî serê xwe dihejîne û diçe, li quncikê pêş rastî mirovê qelew tê.

Ji yê qelew re dibêje, „Hela bifikire. Rêzdar Felîx û Rêzdar Konrad silavek jî nedane hevdu.

Û wan bi mad û mirûz jî li hev nihêrîne.“

Mirovê qelew bi fişefiş dibêje „Silav nedane hev û bi mad û mirûz li hev nihêrîne.“

Pişt re pêş ve diçe, li quncikê din rastî zilamê girîng ê bi çenteyê belgeyan tê.

Silavê didê, dibêje „Roj baş, zialmê girîng ê bi çenteyê belgeyan!“

„Ma haya te ji bûyera nû heye?“

Rêzdar Felîx û Rêzdar Konrad silav nedane hevdu.

	<p>Bi mad û mirûz li hev nihêrîne û bi ser de jî bi hêrs di ber hevdu re derbas bûne.</p> <p>Mirovê girîng ê bi çenteyê belgeyan dubare dike û dibêje „Silav nedane hevdu, bi mad û mirûz, bi hêrs di ber hevdu re derbas bûne.“</p>
	<p>Dû re ew diçe, li quncikê din rastî mirovekî kêfxweş tê û dibêje:</p> <p>„Rêzdar Felîx û Rêzdar Konrad min xemgîn dikin.</p> <p>Êdî ew silavê nadin hevdu.</p> <p>Bi mad û mirûz li hev dinihêrin û kulmên xwe nîşanî hev didin.</p> <p>Û tê gotin ku yekî ji wan yê din dehf daye, bêguman ji bo ew hevdu li erdê bixin, ji ber wê ew ji hev wiha bihêrs in.</p>
	<p>Rêzdar Felîx bêguman Rêzdar Konrad xistiye xwarê, ji ber ku Rêzdar Felîx bihêztir e."</p> <p>Mêrikê kêfxweş dubare dike, dibêje, "Silav neda, bi mad û mirûz lê nihêrî, bi kulma xwe gef lê xwar û lêxist."</p>
	<p>Dûv re ew diçe, li quncikê din rastî jinika piçûk a ku şewqeyê lenger ê bi kulîlk li serê wê ye tê.</p> <p>Jê re dibêje „Silav“. „Ew ê li serê te, şewqeyek hêja ye.“</p> <p>Ka hela bifikire, Rêzdar Felîx silav nedaye Rêzdar Konradê belengaz û bi mad û mirûz lê nihêriye.</p>

Bi kulma xwe gef lê xwariye.

Ew virvirandiye ser kolanê jî, hindik mabûye tirimbêl lê biqelibin.

Ger Xatûn Konrad pê bihese, ew ê nîşanî Rêzdar Felîx bide."

Silav neda, bi mad û mirûz lê nihêrî, bi kulman gef lê xwar, li erdê xist û hindik mabû ku tirimbêl wî bipelixînin.

Jinika piçûk a lengerê wê bi kulîlk got, „A xweş ew e, ku dê Xatûn Konrad alîkariya mêrê xwe bike.“

Pişt re ew dimeşe û li quncikê din rastî zilamê kulek tê.

Jê dipirse, "Tu çawa yî?"

Ew bersivê dide û dibêje, "Ne baş."

Jinika lenger bi kulîlk dibêje, "Bes rewşa Rêzdar Konrad xirabtir dibe."

„Rêzdar Felîx, evê hov, silav nedaye wî, bi mad û mirûz lê nihêriye, bi kulmê lêxistiye û ew ber bi tirimpêlekê ve gêr kiriye.

Ew niha dixuyê!

Ew bi serê werimandî, çavê reşkirî, bi rastî xirab e.

Xweşbextane Xatûn Konrad bi hêz e û ew ê di demeke nêzîk de hesabê vê yekê ji Rêzdar Felîx bipirse.

Min gavek berê ew li dikanê dît.

Wê gelek qutîkên konserveyê kirîn."

“Silav nekir, bi mad û mirûz lê nihêrî, bi kulman li çavên wî xist, bi pehînan li gîtika wî, hestiyê çîpa wî xist.

Zilamê kulek dibêje, "Ji ber vê sedemê, dê Xatûn Konrad Rêzdar Felîx bifelşîne," û dikule diçe, li quncikê din rastî zilamê keçel tê.

Ji wî dipirse. "Te bihîst?"

"Felîks, ewê rezîl, silav nedaye Rêzdar Konradê belengaz bi mad û mirûz lê nihêriye, kulmek li çavê wî xistiye, li çengê wî xistiye û ew avêtiye ser kuçeyê û hindik mabûye ew gêrî binê tirimpêlekê bibe.

Wermên mezin, çavê reşbûyî, her tişt bi rastî xirab e.

Lê paşê jina bihêz Xatûn Konrad hatiye.

Wê nîşanî birêz Felîx daye.

Çêr kiriye, pê li pêçiyên wî kiriye, qutiyek konserveya fasûliyan avêtiye serê wî.

Û zarokên Konrad jî li wir bûne.

Zarokên Felîx û jina Felîx ji wir bazdane.

Pevçûnek mezin! Polîs û ambûlans hatine, agirkuj jî li wir bûye û her tişt şil kiriye.

Dûv re mêrikê keçel dûbare dike û dibêje:

"Silav nedaye, bi mad û mirûz lê nihêriye, kulmek li çavê wî xistiye, bi pehînan li hestiyê çîpa wî xistiye, ew gêrî binê tirimpêlê kiriye.

Seriyê werimandî, çavê reş.

Pevçûnek bi dilê te mezin a malbatan bi polîs û ambûlans.

Baş bû ku ekîba agirkujiyê hat û êdî her kes şil e."

Zilamê keçel dike pilepil:

"Ji ber vê porê mirovan gij dibe."

Paşê ew diçe, li quncikê din Rêzdar Konradê belengaz dibîne.

Ev mirovê qelew û keçel ji Konradê belengaz re dibêje, "Oooofff... Ez pir xemgîn bûm.

Tu çawa yî?

„Pir baş e, lê mixabin dema min tune.

Ez û hevalê xwe, birêz Felîx, em ê bèn navberêkê.

Em dixwazin bi hev re bîreyekê vexwin.”

Mêrikê keçel diheyîre, dibêje, "Ez fêhm nakim."

„Rêzdar Konrad nakule, ne şil e.

Mîna ku tiştek bi wî nehatibe xuya dike û tevdigere.

Ew careke din şaşwaz dibe û dibêje, "Ez bi rastî fêhm nakim."

Dawî